

Tajuplná voda

JÖRG HERMANN SCHRÖDER

Voda je mnohost bytostí, bytostí putujících, měnících se. Jednota a současně mnohost. Kolik čítá ona mnohost? Kolik kapek spadne v létě na vyprahlou půdu během dlouho očekávaného deště? Každá kapka, která se dotkne země, je zrozením. Je zrozením bytosti, která proměňuje zemi, přichází ze světla; v proměně zemi obnovuje, je Božím požehnáním, které přináší vývoj. Proudí do moře jako voda řeky, ale matka zůstává u pramene, v temnotě země, a propouští své děti, radostné a jasné, do světla; ty nesou proti proudu své zkušenosti a jejich zážitky proudí zpět do pramene. Řeka proudí oběma směry.

Ne člověk vodu, nýbrž voda člověka přijímá: voda se stává člověkem, zvířetem, rostlinou. Voda se obětuje. Bytosti vody — undiny — nesou odpovědnost. Nesou odpovědnost za svou krajinu. V létě nashromáždí v krajině vláhu, dostatek pro rostliny i zvířata. Rostliny jsou vděčné za déšť, na který dlouho čekaly, zvířata s vděčností pijí z pramenů a klaní se jim. Lidé dříve přinášeli pramenům oběti v podobě květů nebo nočního rozsvícení svíček. Undiny pramenů jsou často smutné, také undiny studní a kašen jsou často po dlouhou dobu zarmoucené; lidé si berou z jejich života a vůbec nepoděkují ani jim neobětují. To je rozesmutňuje a pak pláčou a volají svou křivdu ke svitu měsíce v úplňku, který jim projeví pochopení, ale nemůže poskytnout pomoc. Jen útěchu, že přijde doba, kdy se opět probudí Duch.

Undiny jsou *nositelkami* všeho, co se děje ve vodě ve všech jejích formách. Jsou vodou samou, ale ne všechno, co ve vodě probíhá, pochází z nich. — Nyní bych chtěl vyprávět, jak s nimi můžeme spolupracovat:

Za úplňku, zvláště v zimě, undiny žijící v mokré (ne však zmrzlé) ornici do sebe přijímají reprodukční síly Měsíce, které slouží k celkové reprodukci v přírodě, především k růstu rostlin. Je-li těchto sil do půdy přijato příliš, pak půso-

bení undin vystupuje nad úroveň země, tam, kde šlapou naše nohy, a nahoru do vzduchu, kde tyto síly rozprostřou svůj nyní nedobry vliv na vyšší rostliny: řasy a mechy si své místo k růstu volí u stromů, keřů a s oblibou také u růží, které pak trpí nejrůznějšími chorobami, například hnědnutím a opadáváním listů. Pomoc můžeme najít v odvaru z natě přesličky rolní. Ta ráda roste ve vlhké půdě, kde své rostlinné tělo buduje převážně z křemíku, takže si kolem sebe tvoří pevnou hranici a vypadá, jako by byla suchá. Odvar z této rostliny rozstříkujeme v *mnoha drobounkých kapičkách*, kdy s každou kapkou odebíráme undinám možnost působit nad zemí. Reprodukční síly budou vráceny tam, kde se mohou oprávněně rozpínat — pod zem. Mechy potom u stromů neporostou. Nezáleží na množství odvaru, nýbrž na rozstříkování co největšího množství jednotlivých kapiček.

V oblastech, kde žijí a působí lidé, obvykle vzniká v elementárním světě chaos, který se přenáší i do půdy. Tam je potom k dispozici málo proudů harmonických sil undin, o čemž svědčí to, že nadzemní části rostlin netvoří harmonické tvary. Je třeba uměleckého pohledu, abychom tyto harmonické růstové formy viděli u různých rostlinných druhů. Ze země proudí v homeopatickém ředění astrální substance — páchnoucí dusíkaté sloučeniny. Posílit působení undin můžeme, když natrháme pár listů kopřiv (kdykoli od jara do podzimu) a zahrabeme je do země asi 5–20 cm hluboko. Elementární bytosti kopřivy se tímto způsobem dostanou pod zem a okamžitě spustí silový proud undin, který špatnou astrální substancí přerovná a uspořádá do harmonických linií. Páchnoucí dusíkaté sloučeniny, které chtějí uniknout ze země, tak budou zadrženy.

Mnoho rostlin dnes trpí vlivem příliš silných letních procesů, to znamená, že stromy v létě vydechují příliš mnoho síly — už mnoho let a stále znovu — a už nebudují silné kořeny v zemi: Bytosti rostlin, které vproudily do kosmu, se za teplých letních večerů vracejí spolu s elementárními bytostmi zpátky na zem a „pracují“ za noci na růstu rostlin. K tomu využívají schopnosti undin, které se rozplývají v dechu tepla a které se v noci za rosy a mlhy opět spojují se zemí nebo se za deště k ní navracejí. Tuto schopnost vždy se znovu v pořádku a niterně spojovat se zemí získávají undiny z živého vápníku, který je k dispozici zvláště v kůře stromů. Dá se vypozerovat, že všude v krajině živý vápník slábne. Proto do sebe undiny nemohou přijímat dost sil tohoto druhu, a tím nemohou vzít s sebou rostlinné bytosti dostatečně hluboko do země, do říše gnómů. A to vede k tomu, že se nevytváří dostatek kořenů; stromy jsou pak „nemocné“ a slabé.

Zde velmi příznivě působí kompostový *biodynamický preparát z kůry dubu letního*, cenný recept od Rudolfa Steinera. Ne každý může tento preparát získat nebo si jej sám připravit, ale je možno připravit odvar z dubové kůry (ze živého stromu) a nejlépe večer, když undiny opět snášejí k zemi vlhkost, jej rozstříkovat v *mnoha kapičkách* v zahradě nebo v krajině. Toho dnes není nikdy dost. Tak se mohou ony undiny, které se z kosmu vracejí v proudění na zem, učit tomuto působení od kapek dotýkajících se země a rozšiřovat toto působení mezi bytosti rostlin. Ukazuje se, že tam, kde v krajině takové živé účinky vápníku v proudivé síle undin působí, mají listy na stromech a křovinách a také tráva sytější a šťavnatější zelenou.

Undiny regulují veškerou činnost vody v krajině. Tam, kde se ze svého působení stahují, krajina usychá, tam, kde se usídlují, bude i v horkých dnech vždy dostatek vláhy pro růst rostlin.

Jedna undina v prameni blízko Michalovců na Slovensku, která po celá staletí obdarovávala vesnici dostatkem vody, se vzdala své úlohy. Dávala tak málo vody, že potok, který byl jejím domovem, přestal téci. Byl to podivný pohled: koryto potoka bylo ještě vlhké, ale stromy a keře, kořenící blízko potoka, ztratily listy, zatímco stromy a keře vzdálenější od potoka (asi 30 metrů) byly stále plně olistěné. Průzkum ukázal, že ta undina byla ve velkém a hlubokém smutku, jako pramen se stáhla do ústraní, protože lidé jí vůbec neděkovali a nepřinášeli jí žádné oběti — jak to po staletí dělávali.

Stále znovu jsem tázán, co si myslet o zařízeních na zlepšování vody. Voda má takovou povahu, že do sebe přijímá to, co potkává — proudí přes krystaly, jejichž strukturu si s sebou bere, proudí kolem magnetických polí a přijímá magnetické účinky, bude-li zatížena chemií, ztratí svou vnitřní schopnost vytvářet živé struktury.

Odpověď na tuto otázku nalezneme, když se zeptáme: K čemu má voda sloužit? Jestliže má do sebe přijmout kosmické silové proudy současnosti, musí být přivedena do *vířivého trychtýřového proudění* a pak uvedena do chaosu. To může být provedeno tak, že se nalije do hluboké nádoby, zamíchá se jedním směrem, pak opačným, a to se dělá nejlépe po dobu jedné hodiny.

Stejným způsobem se míchají biodynamické preparáty křemenáček a roháček. K tomuto účelu je možno koupit dvě sklenice vejčitého tvaru, nasadit je horními okraji na sebe a vytvořit v nich proud vody ve tvaru vířivého trychtýře — podle mého výzkumu měl tento aparát na vodu nejlepší vliv. K přiměřené změně

tak dojde bez přidání chemické nebo fyzikální látky (krystal). Voda se přitom stává zcela „kosmicky přítomnou“, což se za normálních okolností u vody z vodovodu nebo lahve neděje. A tím je podporován člověk, aby se prostřednictvím látkové výměny stal „kosmicky přítomným“.

Dalo by se ještě mnoho vyprávět o zkušenostech se soužitím s undinami a o výzkumu živosti vody, avšak psaní článků není to, co by undiny mohly mít rády, neboť ony milují plynoucí mluvené slovo, proto tímto budiž psaného textu dosti.

Z němčiny přeložila Stáňa Veselková.

